

Udskrift af dombogen

D O M

afsagt den 6. oktober 2017

Retten nr. 15-6141/2017

Politiets nr. 0700-72301-00001-17

Anklagemyndigheden

mod

T

Født november 1993

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 22. juni 2017.

T er tiltalt for overtrædelse af

1.

forsøg på voldtægt efter straffelovens § 216, stk. 1, nr. 1, jf. § 21,

ved den 22. januar 2017 omkring tidsrummet kl. 07:15 og kl. 07:30 i lejligheden på adressen i , med vold eller trussel om vold, at have forsøgt at tiltvinge sig samleje med den 78 årige F1 , hvilket mislykkedes på grund af hendes modstand og råb om hjælp, idet han tog hende om hoften og trak hendes bukser og ble af ned til knæene, så hendes underliv var blottet, hvorefter han knappede sine bukser op og tvang hende ned på gulvet og bukkede sig ned over hende, hvorefter F1 råbte "Peter", "Peter" samt sagde, at hjemmehjælpen var på vej, og at hjemmehjælpen kunne komme hvert et øjeblik, og at han hellere måtte se at komme væk, hvorefter han opgav sit forehavende og stak af fra lejligheden.

2. (3)

tyveri efter straffelovens § 276,

ved efter det i forhold 1 passerede på samme sted på vej ud af lejligheden, at have stjålet en Doro mobiltelefon fra F1 .

3. (2, 4)

forsøg på voldtægt af særlig farlig karakter eller under i øvrigt særligt skærpende omstændigheder efter straffelovens § 216, stk. 3, jf. stk. 1, nr. 1, jf. § 21, og ulovlig indtrængen under særligt skærpende omstændigheder efter § 264, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1

ved den 29. januar 2017 omkring tidsrummet kl. 06:30 og kl. 07:00 under særligt skærpende omstændigheder, uberettiget at have skaffet sig adgang til lejligheden på adressen i og ved vold eller trussel om vold at have forsøgt at tiltvinge sig til samleje med den 23 årige F2, hvilket imidlertid mislykkedes på grund af hendes modstand og råb om hjælp, idet han tvang døren, som hun forsøgte at lukke, op, og tog fat i hende og holdte hende for munden og næsen så hun ikke kunne få vejret, samtidig med at han løftede hende og bar hende over på sengen, hvor han lagde sig ovenpå hende og tog halsgreb, mens han stadig holdte hende for munden og næsen, hvilket medførte, at det begyndte at sortne for hendes øjne. Det lykkedes F2 flere gange at dreje sit hoved og råbe om hjælp, hvortil han sagde "be quiet or I will kill you", og igen tog fat om hendes mund med sin hånd, da det kort tid efter bankede hårdt på døren, rullede han en halv omgang, stadig med hende i et halsgreb, da det igen flere gange lykkedes hende at råbe om hjælp, stak han flere fingre i munden og ned i halsen på hende, da det fortsatte med at banke på døren kyskede han hende pludseligt på kinden og sagde "I'm sorry, I'm leaving now" hvorefter han stak af fra lejligheden.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at tiltalte i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 1 og nr. 6, samt § 24, nr. 2, udvises med indrejseforbud for bestandigt, jf. § 32, nr. 5.

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

F1 har påstået, at tiltalte skal betale 51.895 kr. i erstatning

Tiltalte har bestridt erstatningspligten og kravets størrelse.

F2 har påstået, at tiltalte skal betale 64.780 kr. i erstatning

Tiltalte har bestridt erstatningspligten og kravets størrelse.

Sagen er behandlet med domsmænd, idet tiltalte i medfør af retsplejelovens § 687, stk. 1, og stk. 2, har fravalgt nævningebehandling.

Sagens oplysninger

Det fremgår af personundersøgelse vedrørende F2 fra Retspatologisk Afdeling af 29. januar 2017, sagens forhold 3, bilag 35, side 4, af konklusionen blandt andet:

"Ved undersøgelsen den 29-01-2017 kl. 09.15 af F2, fandtes en efter det oplyste 23-årig ung kvinde med udseende svarende til alderen. Undersøgte fremstod rystet, havde let til tårer, men var fattet og hun medvirkede villigt til undersøgelsen. Undersøgte forekom ikke påvirket af alkohol, medicin eller eu-

foriserende stoffer.

Der fandtes ingen punktformede blodudtrædninger i øjenenes bindehinder, i øjenlågshuden, i ansigtshuden i øvrigt, i huden bag ørene eller i mundslimhinden.

Af tegn på på vold påviste underhudsblødninger i nakken (1,2), på højre skulderrunding (3), på højre arm (4) og på venstre arm (6). Desuden fandtes enkelte hudafskrabninger på højre 4 finger (5) og venstre underarm (7). Læsionerne var friste og opstået ved let til moderat stump vold, meget vel på det omhandlede tidspunkt. De to underhudsblødninger i nakken (1,2) kan muligt, som af undersøgte oplyst, være fremkommet ved greb om halsen. Der var ingen læsioner på halsens forside eller sideflader. Underhudsblødningerne på højre skulderrunding (3) og på armene (4,6) kan muligt, som af undersøgte oplyst, være fremkommet ved greb eller fastholdelse. Den overfladiske hudafskrabning på venstre underarm (7) havde karakter af neglekrads.

På det foreliggende må det antages, at undersøgte ikke har været i livsfare, idet der ikke er påvist punktformede blodudtrædninger i øjnenes bindehinder eller andetsteds"

Det fremgår af retspsykiatrisk erklæring af 28. juni 2017 i konklusionen, at tiltalte ikke findes sindsyg eller kan antages at have været sindsyg på gerningstidspunkterne. Det fremgår videre blandt andet:

"Ved aktuel undersøgelse findes ikke tegn på sindssygelige symptomer. Observanden er i neutralt stemningsleje. Ved omtale af det påsigtede bliver han garderet, vag og med dårlig blikkontakt. Han svarer oftest kortfattet. Seksualiteten beskrives upåfaldende uden seksuelle præferencer.

Ved den psykologiske delundersøgelse findes der at være tale om en lavt normalt begavet ung mand uden tegn på psykose. Der findes tegn på specifikke kognitive forringelser i flere hukommelsesfunktioner, klinisk vurderes dette ikke udtalt. Personlighedsstrukturen fremstår alvorligt forstyrret, der peges på skizoide og dyssociale træk. Klinisk findes der overvejende at være tale om dyssociale træk.

Observanden findes herefter omfattet af straffelovens § 69, men man kan ikke, såfremt han findes skyldig, pege på nogen anden foranstaltning, jf. straffelovens § 68, 2. pkt., til imødegåelse af en vis risiko for fremtidig ligeartet kriminalitet som mere formålstjenlig end straf."

Tiltalte har under denne sag været frihedsberøvet fra den 6. februar 2017.

Rettens begrundelse og afgørelse

Forhold 1

Efter F1's forklaring, der i det hele fremstod sammenhængende og troværdig, lægges det til grund, at tiltalte kom ind i hendes lejlighed under foregivelse af at ville have et glas vand. Det fremgik herefter, at han skrev på sin telefon, at han godt kunne lide ældre damer. Efter lidt tid tog tiltalte pludseligt forurettede ud af kørestolen og lagde hende på køkken-gulvet samtidigt med, at han begyndte at hive hendes tøj af. Forurettede havde inden da sagt til tiltalte, at han skulle gå og at hun ikke ville have ham i lejligheden. Det fremgik videre af forklaringen, at forurettede vedblev at protestere over for tiltalte. Tiltalte tog hendes bukser ned til anklerne og undertøj og blebukser ned under knæene. Det fremgik herefter, at F1

holdt sine hænder for skridtet for at hindre: "at tiltalte kunne komme til". Forurettede har endvidere forklaret, at hun i denne position kunne mærke tiltaltes erigerede penis. F1's forklaring støttes af de øvrige forklaringer herunder særligt V1's forklaring om alar-men og F1's oplysninger og tilstand, da hjemmehjælperen kom frem. Det er herefter uden for enhver rimelig tvivl bevist, at tiltalte havde forsæt til at voldtage F1 og alene opgav sit forehavende på grund af F1's vedvarende modstand. Tiltalte findes herefter skyldig i den rejste tiltale i forhold 1.

Forhold 2

Efter F1's forklaring er det bevist, at tiltalte på vej ud fra boligen tog forurettede Doro-telefon. Da der ikke er yderligere oplysninger om dette, henføres forholdet, jf. retsplejelovens § 883, stk. 4, under straffelovens § 291, stk. 1, hvorefter tiltalte findes skyldig i at have bortskaffet F1's telefon.

Forhold 3

Efter F2's forklaring er det bevist, at tiltalte trængte ind i hendes hjem, efter at hun tydeligt havde bedt ham om at gå, og at han derefter tog hårdt fat om hendes mund og næse og om halsen med den anden arm bagfra, hvorefter hun ikke kunne få luft. Da tiltalte dermed uberettiget har skaffet sig adgang til F2's hjem som led i et voldeligt overfald, findes tiltalte allerede af denne grund skyldig i overtrædelse af straffelovens § 264, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, idet det dermed er bevist, at der har været skærpende omstændigheder.

Efter F2's forklaring sammenholdt med de øvrige vidneforklaringer er det endvidere bevist, at tiltalte i hvert fald tre gange holdt en hånd over hendes næse og mund, så hun ikke kunne få luft og med den anden arm holdt fast om hendes nakke. Tiltalte fik i denne fase vidnet over på vidnets seng og lå ovenpå hende, så hendes hoved var nedad mod madrassen. Tiltalte forsøgte vedvarende at få hende til at tie stille, herunder ved at sige, at han

ikke ville slå hende ihjel, hvis hun tav stille. F2's forklaring om dette hændelsesforløb understøttes af vidnerne V2 og V3's forklaringer, der begge har forklaret, at de hørte flere skrig over længere tid.

F2's forklaring støttes endvidere af de lægelige oplysninger, idet hun havde mærker i nakken, der efter overlæge V4's forklaring kan være opstået ved slag eller fast greb over nogen tid.

Efter F2's forklaring lægges det endvidere til grund, at tiltalte to gange stoppede to fingre langt ned i hendes hals.

Tiltalte har gjort gældende, at det ikke er bevist, at der var tale om et forsøg på voldtægt.

Retten finder, at der ikke er anden forklaring på tiltaltes fysiske overfald på F2 eller på at han fik hende hen på sengen og vedblev at fastholde hende, mens han sagde, at hun skulle holde op med at skribe, end at han ville forsøge at tiltvinge sig samleje med vold. Retten har herunder også lagt vægt på, at tiltalte til sidst kyssede forurettede samt at tiltaltes fremgangsmåde svarer til fremgangsmåden i forhold 1. Retten finder det derfor bevist, at tiltalte forsøgte at voldtage F2 og alene opgav sit forhavende, fordi F2 fortsat gjorde modstand, og naboerne bankede på og prøvede at komme ind igennem døren.

Retten finder efter en samlet vurdering, at der ikke fuldt tilstrækkeligt grundlag for at fastslå, at voldtægtsforsøget havde en særligt farlig karakter eller for i øvrigt at henføre forholdet under straffelovens § 216, stk. 3. Tiltalte findes derfor for denne del af tiltalen.

Tiltalte findes herefter skyldig i forhold 3 i overtrædelse af straffelovens § 216, stk. 1, nr. 1, jf. § 21, og § 264, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, om ovenfor anført.

Straffen fastsættes til fængsel i 5 år, jf. straffelovens § 216, stk. 1, nr. 1, jf. § 21, § 264, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, og § 291, stk. 1.

Retten har lagt vægt på, at tiltalte ved to tilfælde har overfaldet og forsøgt at voldtage to for ham ubekendte kvinder i deres respektive hjem. Retten har endvidere lagt vægt på, at forsøget næsten lykkedes i forhold til F1 ; en ældre kørestolsbunden person. Retten har endvidere lagt vægt på, at der er udøvet vold af en vis grovhed mod F2 . Retten har endeligt lagt vægt på, at tiltalte alene opgav forsøgene på grund af de forurettedes modstand.

Da tiltalte er idømt 5 års ubetinget fængsel, er betingelserne i udlændingelovens § 24, stk. 1, jf. § 22, nr. 1 og nr. 6, for at udvise tiltalte opfyldt.

Retten finder, at den udøvede kriminalitet må anses at udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse, jf. artikel 27, stk. 2, 2. led, i direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004.

Efter de foreliggende oplysninger om tiltaltes forhold, har tiltalte ikke en sådan tilknytning til Danmark, at udvisning kan anses for at stride mod proportionalitetsprincippet i direktivets artikel 27, stk. 2, 1. led, sammenholdt med artikel 28, stk. 1.

Opholdsdirektivet kan derfor ikke antages at være til hinder for, at der sker udvisning, jf. herved direktivets artikel 33, stk. 1, og udlændingelovens § 26b, jfr. § 2, stk. 3. På den baggrund tages påstanden om udvisning i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 1, og nr. 6, jf. § 26, stk. 2, til følge som nedenfor bestemt.

Retten tager erstatningspåstandene til følge som nedenfor bestemt. Kravene forrentes 1 måned efter, at de er rejst over for forsvareren, jf. erstatningsansvarslovens § 16.

I forhold til tortgodtgørelsen fastsat til 40.000 kr. til F1 er der lagt særligt vægt på, at der var tale om et næsten fuldbyrdet voldtægtsforsøg. Da psykologbistand til skadelidte er en påregnelig følge for skadevolder ved et forsøg på voldtægt og da det er fornødent dokumenteret, at F1 har fået betalt psykologbistand ved sin forsikring, tages påstanden om dækning af selvrisko endvidere til følge.

I forhold til tortgodtgørelse til F2, der er fastsat til 40.000 kr., er der lagt vægt på karakteren af voldtægtsforsøget. Der er endvidere tilkendt godtgørelse for svie og smerte som påstået. Retten har her lagt til grund som forklaret, at F2 var i arbejde og skulle påbegynde studier, da overfaldet skete. Det er herefter tilstrækkeligt godtgjort, at sygemeldingen i ca. 2 ½ måned var en følge af overfaldet. Det bemærkes endvidere, at en sygemelding af nævnte varighed må anses som en påregnelig følge for skadevolder ved et forsøg på voldtægt.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T skal straffes med fængsel i 5 år.

Tiltalte udvises af Danmark. Tiltalte pålægges indrejseforbud for bestandigt.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

T skal inden 14 dage til F1 betale 41.895 kr. med tillæg af procesrente fra den 28. august 2017.

T skal inden 14 dage til F2 betale
54.630 kr. med tillæg af procesrente fra den 31. august 2017.

Karen Moestrup Jensen
dommerfuldmægtig

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Glostrup, den 13. oktober 2017

Gry Bryde Nielsen
retsassistent